

عنوان مقاله:

بررسی تعلیم و تربیت در فلسفه

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علی اکبر رضائیان - دبیرآموزش و پرورش و مدرس دانشگاه علامرودشت دبستان شهیدرفیعی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر، براساس پژوهشی با عنوان بررسی تعلیم و تربیت در فلسفه تهیه شده است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی تحلیلی است و پس از بررسی مفاهیم با ارائه نتایج به پیشنهادات کاربردی پرداخته شده است. فلسفه تعلیم و تربیت در جایگاه یکی از فلسفه های مضاف، از دو زاویه قابل بررسی و مطالعه است: 1. دیدگاه های فیلسوفان درباره تعلیم و تربیت؛ 2. رشته دانش گاهی. فلسفه تعلیم و تربیت از نگاه اول، تاریخی به قدمت اندیشه ورزی و نظریه پردازان فیلسوفان شرق و غرب عالم در باب تربیت دارد؛ اما از نگاه دوم حدود یک قرن از عمرش سپری میشود. از فلسفه تعلیم و تربیت، بسته به نوع دید و مبانی فلسفی متناسب با آن، مفاهیم و تعاریف گوناگونی ارائه شده است: استنتاج آرای تربیتی از مبانی فلسفی، کاربرد فلسفه در تعلیم و تربیت، نظریه عمومی تعلیم و تربیت، تحلیل و پردازش مفاهیم و گزاره های تربیتی و ماندن آن. تعلیم و تربیت در فلسفه اسلامی، یکی از علوم فلسفی یا فلسفه های مضاف است که باروش تعقلی و استدلالی به تحلیل و تبیین و اثبات مبادی تصوری و تصدیقی تعلیم و تربیت اسلامی می پردازد. به دیگر سخن، در حوزه معرفت فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، ازادله ای بحث میشود که واسطه در اثبات محمولات برای موضوعات در گزاره های تعلیم و تربیت اسلامی اند. به عبارت روشن تر، فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، تحلیلی و تبیین مبانی فلسفی تعلیم و تربیت است.

کلمات کلیدی:

فلسفه ، تعلیم و تربیت ، نظریه ، فیلسوف ، مبانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136465>

